

SỰ MÂU THUẦN CỦA THỜI ĐẠI CHÚNG TA
Sự Mâu Thuần Của Thời Đại Chúng Ta

Trực Tâm Bùi Nhữ Tiếp

(Dịch từ nguyên bản "THE PARADOX OF OUR TIME" của tác giả George Carline)

Sự mâu thuẫn của thời đại chúng ta trong lịch sử là chúng ta có những cao ốc lớn nhưng tính tình lại cụt ngắn hơn; những xa lộ rộng lớn nhưng cái nhìn lại thu hẹp hơn.

Chúng ta tiêu pha nhiều nhưng sở hữu lại ít hơn. Chúng ta có nhà ở lớn nhưng gia đình lại nhỏ bé hơn; nhiều tiện nghi hơn nhưng lại ít thì giờ hơn; chúng ta có nhiều bằng cấp nhưng lại ít sâu sắc hơn; có nhiều kiến thức nhưng lại ít phán đoán hơn; có nhiều chuyên gia nhưng lại

càng có nhiều vấn đề phải giải quyết hơn; có nhiều dược phẩm nhưng thân lại ít mạnh khỏe .

Chúng ta uống nước uống rượu, hút thuốc

quá nhiều, chi tiêu quá bừa bãi nhưng cười quá

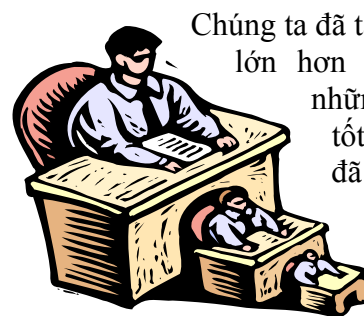
ít, lái xe nhanh quá; chúng ta thức khuya, sáng dậy quá mệt mỏi; đọc sách ít, coi truyền hình nhiều nhưng nguyện cầu quá ít!

Chúng ta toan tính nhanh để sở hữu thêm nhiều tài sản nhưng lại làm giảm đi những chân giá trị của chúng ta. Chúng ta nói quá nhiều, thương yêu quá ít và ghét giận quá thường xuyên.

Chúng ta đã học sách kiếm sống nhưng không học cách xây dựng cuộc sống; chúng ta thêm những năm tháng cho đời sống nhưng không thêm sức sống cho tháng năm.

Chúng ta đã bay suốt lên mặt Trăng và trở về Trái Đất nhưng lại gặp khó khăn, ngần ngại để bước qua đường đê chào thăm một người láng giềng mới. Chúng ta đã chinh phục không gian bên ngoài nhưng lại bỏ lỡ nội tâm.

Chúng ta đã tạo được nhiều cái to lớn hơn nhưng không phải những cái có phẩm chất tốt đẹp hơn. Chúng ta đã làm sạch không khí nhưng lại đã làm ô nhiễm tâm hồn.

Chúng ta đã tách rời được nguyên tử, nhưng vẫn không đập bể được thành kiến. Chúng ta viết nhiều nhưng lại học ít. Chúng ta làm kế hoạch nhiều nhưng lại thực hiện ít. Chúng ta học tranh thủ nhanh nhưng không biết đợi chờ.

Chúng ta kiến tạo những máy tính điện tử để trữ nhiều thông tin hơn, để tạo ra các bản sao chép nhiều hơn bao giờ hết nhưng chúng ta lại càng ngày càng ít trao đổi truyền thông- thành thực- với nhau.

Những bản bản sao chép đó là những dịp ăn "Fast foods" và tiêu hóa chậm; những người to lớn, mập phì và tính tình chật hẹp, những lợi lộc rất nhanh và giao tế nông cạn. Đó là những ngày của hai lợi tức và ly dị nhiều hơn; những gia cư hào nhoáng nhưng những gia đình đổ vỡ.

Đó là những ngày vui của các chuyến rong chơi nhanh, các tã lót xài một lần rồi vứt đi, luân lý bỏ xó, các chỗ tạm trú một đêm, các thân thể quá phì nộn và các viên thuốc làm đủ tác dụng từ hoan hô đến lặng im, đến giết chóc. Bây giờ là lúc có rất rất nhiều thú trên diễn trường sân khấu và chẳng còn gì trong nhà kho. Là lúc mà kỹ thuật có thể mang thư này đến cho bạn bè, và là lúc bạn bè có thể lựa chọn hoặc là cùng chia sẻ suy nghĩ này, hoặc là bấm nút "xóa" DELETE.

Hãy nhớ kỹ: Cần sống với những người thân của bạn đi, vì họ sẽ không mãi có mặt quanh ta.

Hãy nhớ: nói một tiếng thương yêu cho em nhỏ đang lo sợ nhìn lên mặt bạn, vì em nhỏ đó sẽ lớn nhanh và sẽ rời xa bạn.

Hãy nhớ thương yêu ôm người thân cạnh bạn, vì chỉ có kho tàng duy nhất đó bạn có thể trao tặng từ trái tim mình mà chẳng tốn một xu!.

Hãy nhớ nói "Anh yêu em", "Em yêu anh" với người phối ngẫu- "Bố yêu con", Mẹ yêu con" với các người thân yêu của mình, nhưng cần hơn cả là làm cho tình cảm đó thể hiện rõ ra. Một cái hôn và một vòng tay ôm sẽ hàn gắn vết đau khi đến từ chiều sâu trong bạn.

Hãy nhớ cầm tay người bạn thân và trân quý lúc đó, vì một ngày kia người đó sẽ không còn ở đây.

Hãy dành thì giờ để THƯƠNG YÊU, dành thì giờ để NÓI, dành thì giờ để CHIA SẼ những CẢM NGHĨ SÂU SẮC và QUÝ BÁU Ở TRONG TÂM của BẠN!.